

Előfizetési feltételek:
helyben hához hord-
va vagy vidékre postán
küldve
Egész évre 6 ft — kr
Fél évre 3 ft — kr
Negyedévre 1 ft 50 kr

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 3
kr. Kereskedők és gyá-
rosok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyílttér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztői Iroda

kiadóhivatal:

Nagyenyedi Könyv-
nyomda és Papíraru-
szár Részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,
hova úgy a lap szelle-
mi részét illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Magyarok és oroszok.

A magyar király oroszországi útja, bár annak a politikai jelentőségével mindenki tisztában van, s bár e nagy politikai jelentőség a két uralkodónak nevezetes felköszöntőiben, a maga komolyságában visszatükrözik, nem keltett nyugtalanságot a magyar közvéleményben. Néhány évvel ezelőtt alarmirozta volna az egész magyar sajtót. Míg most oly újságok is megelégedéssel, vagy legalább is hazafias aggodalom nélkül vesznek tudomást róla, amelyeknek érzékeny idegrendszere — mint a nedvességet a muzsika hurja — a nemzeti politika minden változását és veszedelmét megérzi.

A pétervári találkozás diszkreditálására mindent elkövettek a világbéke ellenségei. A három császár szövetség megújításának előrevetett árnyékát látták a pétervári utazásban, amelyet a német császár bécsi utazása előzött meg. A szent szövetség feltámadásának kísérteivel ijesztették a népeket. Ama szent szövetség feltámadásával, a mely a szuronyok hatalmára és a fejedelmek legi-

tim jogára támaszkodva, a nemzetek szabadságára egész súlyával ránehezedett.

Ez ijesztés azonban ezuttal nem használt. Minden újságolvasó tudja, hogy a néphadseregek föllállítás, a nemzetközi érintkezés sokfélesége, s az a nagy nyilvánosság, amely a közdoigok vitelét — mint a levegő — minden oldalról körül fogja: nem kedvez a forradalmaknak, de még kevésbé kedvez az államesinynek.

Ettől eltekintve, a hármasszövetség kipróbált rendszere annyira átment Európa köztudatába s annak bármely változtatását, gyengítését, alap gondolatának feladását a magyar nemzet annyira kizártnak tudja, hogy a pétervári összejöveteltől a hármasszövetség szilárdságát nem félti s a hatalmak másféle csoportosulásának lehetőségétől nem tart.

Igy esett meg, hogy egyetlen figyelemre méltó hang sem emelkedett a pétervári utazás ellen, sőt — ami a magyar nemzet egész érzelmi világának megváltozását jelenti — ezuttal az orosz antipátiáknak a sajtóban és parlamentben nyoma sincs.

Sok más jelenségen kívül meggyőzően bizonyítja ezt Apponyi Albert gróf

beszédének ama kijelentése is, hogy a amennyiben Ausztria-Magyarország és Oroszország a béke fenntartásának vágyától vezetve, érdekeiknek — s nem távolabbi aspirációknak — összeegyeztetésére és összhangba hozatalára törekednek: e nemes szándék teljesülését a a magyar ellenzék is szívéből kívánja.

Ki hitte volna el néhány év előtt, hogy ilyesmire lehetséges? Még a török-orosz háború idején is megkövezték volna Magyarországon a politikust, — és maga Apponyi dobta volna rá a legelső követ — a ki a magyar-orosz entent érdekében hasonló nyíltsággal lépett volna fel.

A magyar nemzetnek az oroszok ellen tanusított ismeretes antipathiaját rendszerint Világostól számítják. Hiszen igaz, akkor vette be a politikai gyűlölet magát oly mélyen a nép legszélesebb rétegeibe, mikor a varsói herceg azt írta 1849-ben a minden oroszok czárjának: „Sire! Magyarország felséged lábainál fekszik.”

Am az ellenszenv korábbi eredetű és okozati összefüggésben van a harminczas évek nagy lengyelbarát mozgalmával. Olyan idők voltak azok, a mikor az

TÁRCSA.

A távolból.

Schenkendorfi után németből.

Ford. Piliš Lajos.

Édes kis angyalom
Üdvözöllek téged!
Messziről-messziről
Csókom küldöm neked!

Két éve eltűnt rég,
Hogy mi egybe keltünk.
S elmúlt már azóta
Sok-sok édes percünk.

Bár távol vagyunk is,
Szívünk együtt érez.
Örömtünk, bánk közös;
Boldogító kéj ez!

Szent kincs a te képed,
Kebelemben hordom;
Ha te jutsz eszembe,
Elszáll minden gondom.

Rául két szememre
Édes, kéjes álom,
S jövőnket rózsásnak,
Virágosnak látom.

Balzsamos lesz átunk,
Virágokra lépünk.

Megyünk addig-addig — — —
Mig az egbe erünk.

S hogyha nem lesz senki,
Ki rank gyönyört hintsen,
Szerelmed nemyország!
S te lesz minden kincsem!

Furcsa jövedelem.

Színész-história.

Írta: Piliš Lajos.

A fűszálon még rajt' rezgett az ezüstös
halmali harmatepp. A madarak tele csicseregtek az egész tájat. Gyönyörű pünkösdi reggel volt.

Én meg itt ültem az országuton, a határ-
kövön, egy kívül-belől bélelt isten-esodában,
amit magyarul úgy hívnak, hogy suba. Mellettem Zsiga kollegám heverészett a gyepen. Busan kotorászott zsebeiben és közbe-közbe nagyokat sóhajtott. Jogosan kérdezhetik tőlem önök, hogy mit keresünk mi pünkösdi reggelén az országuton? Miért öltözködtem én subába? Miért kotorászott Zsiga busan a zsebeiben és miért sóhajtozott?

A kollegával hamarosan végzek! Ó azért volt itt, mert én ide csaltam. Zsebeiben pedig azért kotorászott busan, mert tudta, hogy úgy sem talál benne semmit! De hogy én? én? Hja, ennek már hoszszabb a sorja!

Maros-Vásárhelyen voltunk. Akarom mon-

dani, ott koplaltunk huszonnégyen egy kenyéren. Rosszul ment. Nem láttunk már hetek óta penzt.

A szerelmes színész dühös, vad pislantásokkal méregette primadonna feleségét, aki kinjában, mérgében úgy kivágta a C-t, mint a répát! Az intrikus szerelmes ömlengéseivel gyötöre a nagyvendéglős szakácsnéjét. A többi meg lótozott-futott kétségbeesetten.

Én, mivel nem volt feleségem, akit pilantásaimmal meggyilkolhattam volna, se a magas C-t nem tudtam meg a legnagyobb mérgemben se kivágni: hát koplaltam szemlesütve, hang nélkül. Azt meg éppenséggel nem eagedte meg esztétikai izlésem, hogy valami kiállításba való mázsás szakácsnő kedvéért szerelmi harcba keveredjem a katonasággal.

Nem! Nem! Én hitvány pár falatért ennyire megalázzam magam? Soha!

Pedig de éhes voltam! Így hát a tragikus képű komikussal, az én Zsiga barátommal eszékáltunk az utcán le és fel. Erősen csalogattam Zsigát:

— Zsiga te, majd meglátod, nem bánod meg.

— Ej, hagyj béken!

— Pajtás, úgy segítsen az Isten, viszlek.

— Hova a pokolba?

— Sárpatakra.

— Mi az ördögnek?

„élő szobor“ kinjárt minden magyar ember átérezte; mikor végignyilalt jajsza a magyarok földjén; mikor legnagyobb politikusaink a „lengyel ügy“ben aratták legzajosabb szónoki sikerüket.

Azóta ez a politikai divat is elmúlt. Szoros szövetséget kötöttünk Németországgal, a mely pedig Pózent tüzzel-vasal elnémetesíti.

A harminczas évek nagy lengyel-kultusza előérzete volt az 1848-iki nagy nemzeti katasztrófának. S mikor a népek e csalhatatlan előérzete szomorúvalóra vált, s szabadságunknak, ennek az ifjú hősnak, a kozákok lándsája adta meg a kegyelemdőfést: az oroszok ellen érzett gyűlölet vérébe ment át az egymást követő nemzedékeknek és hagyományja, dogmája, parancsoló szükseglete lett a magyar politikának.

Az oroszok iránt érzett ellenszenv azonban sohasem vonatkozott az orosz népre, mint ilyenre. Sőt nagy írók műveiből, nagy művészek alkotásából becsülni és tisztelni tanultuk meg őket már akkor, midőn még a politikus Oroszország minden lépését ősi bizalmatlanság és mérhetetlen idegenkedés érzelmével követték.

A nagy írók helyre hozzák, amit a politikusok oly alaposan elrontottak. S mert ily nagy, ily mély érzésű, az emberi szenvedések iránt annyira fogékony írói csak nagy és gyermeteg kedélyű népeknek lehetnek: az orosz írók és művészek az oroszokról táplált sok bal-

hiedelmünket eloszlatták. Turgeniew és Tolsztoj feledtették Paskievicsét . . .

A magyar nemzet híres volt mindig politikai érettségéről. A lengyel szimpátiák és a fegyveres beavatkozás dacára lehetetlen lett volna a magyar politika mozdulatlan sarkesillagává tenni az orosz ellenszenvet, ha nemzeti megerősödésünket, sőt nemzeti egzisztenciánkat nem féltjük az orosz politika sikereitől. A pánszláv eszme felmerülése óta Oroszországban látták a népek ez eszme zászlóhordozóját és legmagasabb protektorát. Az ő kezét látták mindennütt, ahol a szláv faj más fajokkal bírokra kelt. Szerbek, bolgárok a Balkánon az ő előharcosai voltak s a mi tőljaink közt felburjánzott pánszláv irányzatot nem ok nélkül hozták a moszkvai pánszláv egyesületek összeköttetésbe.

A fiatal czár vonzó egyéniségének és megnyugtató politikájának lehet betudni, ha a magyar közvélemény hagyományos ellenszenvé megenyhülni, vagy legalább szünetelni látszik, s ha az orosz-magyar közeledés híre — a hármasszövetség kötelező megállapodásainak teljes épségben tartásával — nem kavarja fel a népszenvédélyeket.

Ezredéves ünnepünk esztendejében a fiatal czár nekünk ajándékozta Rákóczi kardját. A Rákóczi kardját, mikor mint alkotmányos és szabad nép, királyunkkal szívben-lélekben összeforva, szent fogadalmat tettünk, hogy megvédjük és megtartjuk hazánk földjét másik ezer esztendeig.

A pánszláv eszme mintha vesztett

volna tüzes, mérges erejéből! Mintha az orosz politikában a józanságnak, az őszinte békeszeretnek állandóbb természetű jelenségeit észlelnénk! Mintha a politikai álmódosások birodalmába számított volna a hivatalos Oroszország, de az orosz társadalom maga is a pánszlávizmuszt, amelyet csak más birodalmak szegletköveinek kifeszégetésével s csak egy világháború lángjaiban lehetne csak megvalósítani! Mintha belátnák, hogy a vérség és a nyelv kötelekein kívül van valami, ami az országokat felbonthatlanul összetartja: a terület, a történelem, a dicsőségben és közös szenvedésben eltöltött évszázadok emléke s a történelmi dinasztiai tekintélye és ereje.

Nem lehet tagadni: az orosz politika egy idő óta békeséges vágányokban mozog. A világbéke megőrzése — úgy látszik — komoly gondját képezi. Magatartása, a keleti zavarok kitörése óta, következetesen a béke megővésére irányult. A státuskvót akarja ő is s a török birodalom területeinek épségét.

Ily körülmények között nem lephet meg senkit, ha II-ik Miklós czárban a magyar közvélemény lovagias, nemes indulatokra fogékony, népei boldogságát szívében hordó uralkodót lát, akinek nemzetünkkel szemben tanusított rokonszenvét hasonló érzellemmel viszonzza, a magyar királyi folytatott értekezéseiből és esetleges megállapodásaiból pedig a világ békéjére nézve a legjobbat reményli.

Dr. Werner Gyula.

— Majd meglátod!
— Eh, nem akarom látni, nem megyek sehova, itt maradok!
— Itt!? Te boldogtalan, hát mit akarsz még itt?
— Hiszen itt már nekünk beborult, ma-holnap, ha el nem tisztulunk, belénk is üt a mennydörgős mennykő!
— Hadd üssön!
— Ember! — elkezdtem rázni — megbolondultál? Hát mire vársz itt? Hogy ki jöjjön?
— Mi?
— Hát a ternó!
— Miféle ternó?
— Pszt. Lassan, meg ne hallják! Tegnapelőtt lutriba tettem utolsó két hatosomat: meglátod, hogy kijön!
— De hisz azt máshol is megkapod te!
— Hát nem bízol bennem? Nem szeretsz, pajtás?
— Nem!
Elkezdtem izzadni, most már vagy — vagy! Belenyultam a zsebembe, kivettem egy „Pesti Hírlap“-ot, kibontottam lassan, folyton szemmel tartva Zsigát. Meg volt a hatás! Alig nézett oda, rögtön a nyakamba ugrott.
— Pajtás! — Egy egész forint! — Szeretlek! Megyek! megyek a világ végére.
Másnap reggel már Sárpatakon voltunk. Tanítót, jegyzőt, papot, szóval minden intelligens embert fenn találtunk. Játsszani nem

lehet. — mondta a jegyző — mert pünkösdi előestéjén műkedvelő-előadást akarunk csinálni; hanem ijának darabot, vállalják el a rendezést és kapnak fél jövedelmet. Addig pedig teljes ellátásról magam fogok gondoskodni! Beleegyeztünk. Egy óra alatt készen lett a darab, amelynek hangzatos címe is zajos hatást ígert.

Szikla Bandi, vagy a Léleklarang, népszínmű 5 felvonásban; írta: a marosvásárhelyi színtársulat több elsőrendű tagja.

A meseje nagyszerű volt! Kelemen örmester szereti Zsófit, Zsófi szereti Bandit, Bandi szereti Ágnest, Julis szereti Imrét. A kisbíró szereti a palinkát. Minden szereplőnek volt apja, anyja, akik mind nagyon szerették gyermekeiket. És végre az öreg bíró, aki szerette az egész falut. Szikla Bandi gyilkos lesz. Helyette elviszik rab-ságra Zsófi atyját. De Kelemen örmester kivilágosít mindent! Elfogják Bandit, Kelemen elveszi Zsófit, Imre elveszi Julist. A kisbíró megesküszik Ágnessel. Az öreg bíró pedig kitarja a lakodalmakat, amint illik.

Alig vártuk, hogy gyönyörködhessünk benne.

Rank sötétedett végre a nagy est!

Az iskola zsufolásig megtelt; mi azt sem tudtuk, mit csináljunk örömmünkben. A személyzet a színpadon? Csenged! Huzd. Föllebbent a függöny! Milyen boldogok voltunk! Láttam bankókat, kalapot, új ruhát, cipőt;

tudja Isten, még micsoda képtelen nagy dolgokat.

Leszámítva, hogy a részeges kisbíró személyesítője a nagy korcsmában előre elkészítette magát szerepére és ettől mindig mást beszélt, mint kellett volna, nagyszerűen ment a darab. Hőskölteménybe való alakok! kiáltott fel lelkesedve Zsiga! Felistenek, susogtam én elragadtatva. Hogy beszéltek! Hogy játsztak!! . . . Egész az első felvonás végéig.

Az első felvonás végén, ott, ahol Imrét elfogja Kelemen örmester, ott megakadtak. Ugyanis Imrében felülkerekedett a virtus és sehogy sem engedte magát megkötözni. Kelemen se tágitott. Egészen mást beszéltek az akasztófák.

— Velem gyűsz biz a gyilkos!

— Nem mék biz én! Vigyen el, ha tud! — kiabálta Imre.

— Igaza van! — szólt bele a részeges kisbíró személyesítője, aki különben sógora volt Imrének. — Igaza van a gyerekeknek! Mért engedné magát? Hisz részín az igazság!

— Engedje magát! — susogtam én kívülről kétségbeesetten. Már be is akartam menni, mikor eszembe jutott, hogy az én ruhám Kelemen örmesteren van, rajtam meg az ő csatakos subája.

— Most már azért se! — kötekedett Imre.

— Meglátjuk! — pattogott vissza a másik. Az lett a vége, hogy derékon kapták egymást és elkezdtek birkózni. A kisbíró

Gróf Majláth Gusztáv erdélyi segéd-püspök fölszentelése.

Budapest, 1897. május 2.

Május hó 1-én szentelték fel fényes egyházi pompával gróf Majláth Gusztáv erdélyi koadjutor-püspököt. Az ünnepi szertartás a budavári Mátyás-templomban folyt le s délelőtt 8 órakor kezdődött és 11 óráig tartott. A templomban előkelő közönség volt jelen. Ott volt többek között az erdélyi katolikus egyház küldöttsége, elén báró Jósika Samu miniszterrel.

A küldöttség tagjai voltak: Paál István kanonok, Fábrián Sándor kanonok, Kovács Ferencz apát, Ugron Gábor, Groisz Gusztáv, Gyórfy Gyula orsz. képviselők, Szamosy János és Finály Henrik kolozsvári egyetemi tanárok, Dorghó Albert kir. közjegyző, továbbá Betegh Ferencz és Miklós, Cseke Lajos. Jelen voltak még Gyulafehérvárról Kőrödy Péter dr. theol. tanár is, mint a fölszentelendő püspök osztálytársa. A komáromi küldöttség tagjai Varady Árpád miniszteri osztálytanácsossal elükön sorakoztak. A szentély többi padsorában foglaltak helyet gróf Zichy Nándor és Géza családjaikkal, Csáky Pallavicini örgróf, özv. Majláth Gyöngy, ifj. Majláth György, Majláth József, számos fővárosi biz. tag stb. A templom kapujában foglaltak helyet a budai kath. legény-egyesület s az orsz. központi kath. legény-egyesület tagjai zászlók alatt, a Rander-intézet növendékei s az orsz. vakok intézetének lakói tanítóik vezetése alatt. A szertartást Császkai György kalocsai érsek végezte, akinek segítettek: Steiner Fülöp székesfehérvári megyés püspök, Boltzár püspök, továbbá Bogisich püspök, Roszival kanonok, Vézinger Károly apát, Drechsler bécsi esperes, Galesek József theologiai tanár s nagy számmal papnövendékek. A menet megérkezve a templomba, úgy az érsek, mint Majláth püspök külön oltárokhöz lépett s misemondó ruhát öltött. A szertar-

se hagyta sógorát! Lassankint mind összegabalyodtak. Én a színpadra rohantam. Engem is elkezdtek ütni. A színpad leszakadt. Én a subát fejemre kapva, igyekeztem menekülni. Nem lehetett, ide-oda lökdöstelek. Hol bittal, hol ököllel ütöttek. Valahányszor egyet-egyet kaptam, mindig eszembe jutott a féljövdelem. Az asszonyok, lányok a legények pruszlikjába kapaszkodtak, sivitottak! Azok meg veszekedtek, mint a fenevadak. A lámpákat összetörték. A petroleum meggyuladt. A közönség ordított, tombolt, pénzét követelte a jegyzőn.

Végre én kiszabadítva magam a veszekedő fenevad-csorda közül, elkezdtem szaladni. A falubeli kutyák örületes ugatással utánam; a subát egyik végénél fogva csi-báltam magam után. A kutya-regiment a suba egyik végébe kapaszkodott, én a másikba, így rohantam. Hol leestem, hol fölkeltem. Nagymesszire a falutól végre a kutyák közé ütött valaki; az én Zsiga kollégám. Ő korábban szaladásnak vette a dolgot; így hát a kötött való a féljövdelemből sem kapott semmit, míg én az ütésektől össze-vissza voltam kékülve, alig álltam a lábamon. Összeestem! Zsiga rám terítette a csere-subát és az Isten szabad ege alatt virradtunk meg.

Nos hát, tisztelt uraim és hölgyeim, ezért ültem én pünkösdi gyöngvirágos hajnalán az országuton, egy határkövön.

tás kezdetén aztán felolvasták a pápának a kinevezésre vonatkozó okiratát, mire gróf Majláth az érsek elé térdelve, letette a hitvallást s felelt mindama kérdésekre, melyek a hit és erkölcs megtartására vonatkoznak. Ezután következett a tulajdonképpeni fölszentelés, amikor az érsek az új püspök fejét szentelt olajjal megkenete, megáldotta, kezébe adta a pasztorbotot s ujjára huzta a püspöki gyűrűt. Ez után a ceremónia után gróf Majláth halaképpen felajánlott az érseknek két nagy viaszgyertyát, két kegyeret, egyet arannyal, egyet ezüsttel bevontva s ugyanígy ékesített két hordócska bort, mely után a segédkező püspökök csokjait fogadta. Csak ezután kezdődött a nagymise, melyet Császkai György és gróf Majláth püspökök tartottak. A fölszentelés után az erdélyi katolikus egyház tagjai tisztelegtek Majláth püspöknek, báró Jósika Samu miniszter vezetésével, aki rövid, szép beszédben üdvözölte. A püspök szép szavakban köszönte meg a látogatást s ígerte, hogy mindent megtesz az egyház érdekében s megasztja a terhet, amely az öreg erdélyi püspök vállaira nehezedik s vállalva működik az egyház érdekében a jövőben is. Délben fél 12 órakor Császkai György kalocsai érsek tárnok-utca 5. sz. a. palotájában reggeli volt, amelyen hivatalosak voltak a papságon kívül számosan közéletünk kitünőségei közül. A reggelin Császkai György érsek a következő felkötést mondta az újonnan fölszentelt püspökre:

„Meltóságos tisztelt püspök ur! Mélyen tisztelt vendégeim! Valahányszor a püspöki konsekráció vagy papszentelés magasztos szertartásait végzem, mindannyiszor szent félelemmel gondolok az apostol emez intő szavaira: „Manum cito nemini in posueris“ — mert jól tudom, hogy anyaszentegyházunknak talán soha sem volt nagyobb szüksége apostoli lelkű püspökökre és buzgó papokra, mint napjainkban. Megvallom, méltóságos püspök ur, hogy a mai napon is elfogult kebellemmel közeledtem az ur oltárához; mai nap is megindulással tettem kezeimet az áldott ifju fejére. De ezen elfogultságom, megindulásom nem az aggodalomnak, hanem nagy, szívbeli örömömnek kifolyása volt. Hisz méltóságod, ifju kora dacára is, már kiváló mértékben egyesíti magában mindazon jeles tulajdonokat és erényeket, melyekben a fölszentelési szertartás folyamán mondott praefatio szerint az apostolok utódjainak bővelkelniük kell. E jeles tulajdonok s ragyogó erények fordítják felséges királyunk és Szentséges Atyánk örökös figyelmét méltóságodra, midőn az erdélyi érdemű nagynevű püspök, fölszentelendő Lőnhart Ferencz ő nagyméltósága számára agg napjaiban hű támaszt, szerető munkatársat, bölcs tanácsadót és majdan hozzá méltó utódot kerestek. Illik, hogy a mai örömműnnepe két legfőbb tényezőjéről a legbensőbb hála, a legőszintébb ragaszkodás és a legmélyebb hódolat érzelmeivel emlékezzünk meg, szívünk mélyéből kívánván, hogy dicsően uralkodó I. Ferencz József, forrón szeretett apostoli királyunk Ó Felsége, az anyaszentegyházunkat bámulandó bölcseséggel kormányozó XIII. Leó pápa ő szentsége, Istentől minden jóval megáldva még igen sokáig boldogul éljenek!”

Legyünk segítségére a kis szőlőbirtokosoknak!

Az országos szőlőtelepítő szövetkezet a következő sorok közzétételére kért fel:

A szőlők felújításáról szóló törvény és szabályzat bár hivatva van a minimális területre nézve is segítséget s kölcsönt adni, mégis jelenlegi keretében a kisbirtokosok vonakodnak ezt igénybe venni s aggályaik nem is minden ok nélküliek. És mégis a kisbirtokon, termelőinknek zömén segíteni s azt kész szőlőhöz juttatni: ez volna úgy a törvényhozásnak, mint a társadalomnak feladata.

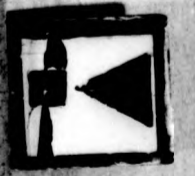
Ugy véljük, hogy ezt a kérdést az országos szőlőtelepítő-szövetkezet fogja megoldani, mely a helyes uton jár, midőn az alább körülírt eljárást szándékozza meghonosítani.

Számításunk alapjául ne vegyük a törvény minimális területét, hanem 1 kat. holdat. Egy gazda, kinek egy oly hold szőlője volt, melynek talaja szőlőültetésre alkalmas, annak idején maga dolgozott szőlőjében családtagjaival együtt; de ma saját erejéből nem bírja szőlőjét újratelepíteni és családja fentartása végett napszámba kénytelen dolgozni. Ily szőlős gazda, hogy szőlőjében az okvetlen szükséges rigolirozást végezni képes legyen, kapna a szövetkezettől a tél folyamán a munka haladtával, a helybeli ügyvivő által közvetítve, részletekben száz forintot. Ezzel meg van adva a mód, hogy az illető saját erejéből rigolirozhasssa.

Tavaszzal aztán kap körülbelül 100 forint értékű amerikai alanyvesszőt és oltványokat, hogy a jövő évre nemes zöld galya is legyen, és 50 frt értékű karót. Mivel előreláthatólag a szövetkezetnek saját telepei lesznek, valamint sok helyen saját embereivel fog nagyobb terjedelmű szőlőt telepíteni, ez okból az illető gazdát könnyű szerrel küldi el a hozzá legközelebb eső telepre a folyamatban lévő munkálatok tanulmányozására végett. Így lesz első sorban az ültetéssel kapcsolatos többi munkákkal is. Ez után tehát megkapja az utasítást az első év munkáiról. A következő évben meg lesz tanítva a metszésre és a zöld oltásra, az oltványok kezelésére és ősszel való lebujtatására. Ezek szerint, ha elemi csapás nem éri, a harmadik évben már érett gerezdeket fog szütni. Lássuk tehát, minő kölcsönben részesült az egyholdas gazda.

Rigolirozáshoz kapott 100 forintot, oltvány és alanyvessző képeben 100 frtot, karó képeben 50 frtot. Egy szövetkezeti részjegy 50 forint, mert tartozik taggá lenni, és egyéb kiadásokra 50 frtot; tehát összesen 350 frtot. Ezt az összeget a 4-ik vagy 5-ik évtől 35 frtjával az esekedés kamatokkal együtt 10 év alatt könnyen letörlesztheti. Hogy egy hold betelepített kész oltvány-szőlő évi 35 frt törlesztést 10 év alatt kibír-e, ehhez, azt hiszem, nem kell nagy magyarázat, sem tulságos vérmes remény, ha átlag felvesszük, hogy 20 hektolitert terem a 15 frt. Ezen a módon a kisbirtokos könnyű szerrel termő szőlőhöz jutott; szőlője lekötötte az itt maradásra, nem fog tehát gondolni a kivándorlásra s a szövetkezet megoldotta a szocializmus egyik nagy kérdését. A szövetkezet, hogy pénzerejét ne fixirozza, gondoskodni fog majd arról is, hogy ezen kölcsönöket más helyütt eszkömtálassa és a pénzt folyósítsa, hogy ugyanazon összeggel ismét más baján segítsen. Ez által aránylag, mondjuk, hogy csak aránylag, kisebb összeggel ennek folytonos hasznosítása által nagy dolgokat van hivatva művelni. Az egy holdnyi terület birtokosa 15 év múlva nem tartozik többé és 1 szövetkezeti részjeggyel is bir.

Az elmondott eset csak egy példát vilá-

git meg; de ehhez hasonló esetek számtalan varaczióban fognak érvényesülni.

Ott van egy másik példa, midőn az Agrárbank által adandó kölcsön esetekben a szövetkezet fogja a telepítést végezni s a tulajdonos a harmadik évben, midőn az már termőre fordult, átveszi a betelepített szőlőt. A szövetkezet van hivatva a kistermelőn segíteni az által, hogy neki szőlőt telepíteni segít és hivatva van a folytonos érintkezés által a szakértelemet fejleszteni, oktatóval telepíteni.

Kész szőlőt a kistermelőnek, nem pedig pénzt, mi márkát égeti!

Ez itt a jelszó.

Lépjön be a szövetkezetbe tagul saját erejével képest minden houpolgár, hogy minél előbb lehetővé válhasson a kisbirtokosnak nyújtandó segítség. E mellett, mivel a szövetkezet, pénzt folyton haszonnal fogja befektetni, a részjegyek után tisztes kamatra is van kilátás.

Maurer János.

Színház.

Május elsején a hirdetett „Könyves Kálmán” helyett, Bokodynak közbejött betegsége miatt, Herczeg Ferencz „A dolovai nábob leánya” című színműve került előadásra. Noha színészeink e darabot csak az utolsó percében rántották elő, mégis élvezhető nyújtottak. A darab két főszerepét Váradiné és Kovács játszották. Váradinének Jób Vilma nem tartozik szerepköréhez és ez látható is volt a mai alakításán. A szerep erős drámai mozzanatait nem tudta érvényre juttatni; a sértett büszkeség, a megsértett szerelemnek külső kifejezései játékából teljesen hiányoztak, sőt még hanghordozásában sem érvényesültek. Teljesen hatástalanná tette a IV. felvonás nagy jelenetét; Tarjánnak — az őrmesternek — szerelmi vallomása reá semmi hatást nem tett, érzéketlenül hallgatta ideálját, és a büszkesége diktálta elutasító válaszában nem láttuk ez utóbbinak szerelme feletti utolsó győzelmét. Teljesen érzéketlenül hallgatta végig Loránt előadását a lefolyt párbajról, mintha őt nem is érdekelte volna Tarján megsebesülése, pedig ép e két jelenet a legszebb részlet Vilma szerepében és ezeket hagyta Váradiné kiaknázatlanul, pedig nem hisszük hogy e szerepében csak hirtelen ugrott volna be, alakításán látszott, hogy Jób Vilma szerepét már tanulmányozta, de ha nem játszta jól, nem róható fel hibájául, e szerep nem temperamentumához való. Jó volt, és elegáns játékában, Kovács, Tarján főhadnagy személyesítője. Szokott kedvességével játszott Bokodyné (Szentirmayné); sokban járultak hozzá az est sikeréhez Károlyiné (özeveg Domahidyné), Krasznay (Merlin báró) és Szabeni (Bilitzky-Maróth). Pili sí Miska tisztis szolgá szerepében ez este zajos sikert akart elérni, és a karzat tapsait magának megszerezni, mert bohóckodásaival nagyon is rajta volt, hogy a Szentirmayné és Tarján közötti érdekes jelenetet elrontsa, de hogy ez neki nem sikerült és a jelenet teljesen bevált, Bokodynének köszönhető, ki egy erélyes mozdulatával észre térítette a karzat hahotáitól elkapott tisztis szolgát. Az előadást telt ház nézte végig.

Vasárnap általános bérletszűnetben Gécy István „A leszámolás” című népszínművét láttuk. Ez előadás iránt már eleve nagy érdeklődés nyilvánult, mert közönségünk kíváncsi volt a „Gyimesi vadvirág” szerzőjé-

nek ezen újabb irodalmi termékére, hozzá meg a szerző is városunkban időzik, és így műpártoló közönségünk az előadás tömeges látogatásával is rokonszenvének és elismerésének ohajtott Gécyvel szemben kifejezést adni. De maga a darab is elismerésre méltó alkotás, sokban felette áll a mai népszínműirodalom tucat-darabjainak; a pompás, hatásos jelenetek, a jól megfestett és jellemezett alakok szép tehetségre vallanak, a darab szép nyelvezete pedig Gécy ez újabb darabjának irodalmi értékét is biztosítanak. Erről meggyőződhetett maga a szerző is, mert ez estén 13-szor hívták a lámpák elé. A darab főbb szerepeit Bokodyné, Szalóczy Irén, Deréki, Kovács, Derenghy, Krasznay és Szabeni játszták. Bokodyné ez alkalommal Mariska szerepében új téren mutatkozott be közönségünknek, és amely virtuozitással játszta tulajdonképi szerepeit a magasabb műfajokban, épp oly fényesen állta meg helyét a népszínmű drámai alakítások terén is. Szalóczy Irén (Erzsike) igazolta előbbi állításainkat, hogy vidéki színpadokon alig akad jobb népszínműi alakító, mint ő; kár, hogy tartós rekedtsége miatt nem élvezhetjük énekét is. Derékylt elismerés illeti, hogy Bokody helyett oly szépen és jól ábrázolta Ember Mihályt. Derenghy precízitással, finomul énekelte el szép népdalait; kár, hogy ő is, épp mint Szalóczy, indispozícióval küzdött ezt este is. Kovács, Krasznay, Szabeni — mint rendezés — ez este is jól játsztak, jól alakítottak. Vertán Anna mindig tuzoz; ő a szerelmes postamesternő szerepét nem komikussá, hanem visszatetszővé tette; kalapjával űzött bohósága pedig a jó ízlés hátrányára űzött ki. Baróthy — sajnos — mindig csak epizód szerepekben látjuk, pedig azt hisszük, e színészen szép tehetség van. Miért nem biznak reá nagyobb szerepeket is?

Hétfőn a karzati közönség nagy gyönyörűségére Lumpaczius Vagabundus ment; kedden Bokodyné és Kovács Sándor kitűnő alakításával Echezarai József híres társadalmi színműve: Bernardo Montilla.

Vegyes hírek.

— **Áthelyezés.** Harzó Jenő m. kir. honvéd hadnagy Kolozsvárról, a segédtisztis teendők teljesítése végett, a nagy-enyedi m. kir. honvéd helyőrséghez helyeztetett át.

— **Vásár.** Nagy-Enyed városában a májusi országos vásár e hó 5-én vette kezdetét. 5. 6. 7. napjain a baromvásár, 8-án pedig a kirakó vásár fog megtartatni. A baromvásár első napja, mint lapunknak jelentik, a beállott hosszas esőzések és egyéb körülmények miatt, meglehetősen lanya ha volt ugy keresletben, mint kínálatban.

— **Adózó közönségünk figyelmébe.** Ez uton is ertesítjük Nagy-Enyed város adózó közönségét, hogy az 1897. évre érvényesített IV. oszt. kereseti adókiivetési liststrom a városi adóhivatalnál e hó 6-tól 14-ig közszemlére kitétetett, hol az érdekeltek által a hivatalos órák alatt betekinthező.

— **Színházi hírek.** Csütörtökön, e hó 6-án, alkalmunk lesz a budapesti „Vigszínház” egyik, általános tetszéssel fogadott kitűnő angol bohózatát színpadunkon először láthatni, mely annál érdekesebbnek ígérkezik, mert a cím-szerepet, „Nióbet”, Bokodyné játsza és kívül a társulat összes elsőrendű erői foglalkoztatva lesznek. Szom-

baton lép fel először hosszas betegsége után Bokody igazgató „A gyimesi vadvirág” című népszínműben, melyet a vásárra való tekintettel másodsor adnak itt elő. Vasárnap Deréky Antal, a társulat rendezőjének és elismert színészének „Napraforgó” című új énekes népszínműve adatik itt először, melynek ajánlatául érdemesnek tartjuk a budapesti lapok biralatait rövid kivonatban itt közölni. A „Fővárosi Lapok” szeptember 23-iki száma ezeket írja: „Az utóbbi években előadott népszínművek átlagos mértékén mindenestre felül áll a „Napraforgó”. Sokkal magyarosabb a nyelve, sokkal természetesebbek az alakjai és sokkal több drámai erő nyilatkozik meg benne, mint a „Felhő Klári” ota akarmelyikben. Ugyszólván minden jelenetben látszik, hogy megfigyelő képességgel megáldott író munkája, aki szeret és tud látni, és aki vesz magának annyi fáradságot, hogy igazi falu népei közt figyelje meg a maga alakjait, onnan szedi jóízű mondásait és magyaros felfogással írja meg színművét, a magyar faluk világából. A darab drámai motívuma és mese-kerete érdekesen van megcsinálva, s az alakok egészséges megfigyeléssel s jól megírva vannak színrehozva; a közönség minden felvonás után kitapsolta a szerzőt néhányszor, ezzel jutalmazva az est élvezetes voltát, a sok derítő jelenetet és a darab erős drámai részeit.” Ránk nevez kettős érdeklél bir a vasárnapi előadás; szombaton megy Gécy új darabja, vasárnap Deréky új népszínműve; mind a kettőt már a multból ismerjük, itt éltek és itt élnek közöttünk, rendkívül érdekes lesz tehát a két tehetséget és munkáit egymás mellett, a közvetlen közelből láthatni.

— **Közgyűlés.** A „Nagyenyedi daloskör” évi rendes közgyűlését folyó hó 9-én délelőtt 11 órakor fogja megtartani a polgári leányiskola tanári termében, mely közgyűlésre az egyesület minden tagját ez uton is meghívja a választmány.

— **Felhívás.** Kéretnek a műkedvelő-társulat azon partolói, választmányi és működő tagjai, továbbá mindazok, kik a társulat iránt érdeklődéssel viseltetnek, hogy a náluk levő, a társulat tulajdonát képező színdarabokat, esetleg egyes szerepeket a könyvtár rendezése végett e hó 15-ig Baranyay Károly urhoz, mint a társulat könyvtárnokához, elküldeni sziveskedjenek.

— **György király.** Egész Európa ajkán hordja ezt a nevet, mert hiszen György királyt, a görögök uralkodóját, vádolja a hat „békés” nagyhatalom, hogy azt, amit ők feltve őriznek monstruozus hadseregekkel és flottakkal, népsanyargató hadi költségvetésekkel és álnok szerződésekkkel, a drága békét, veszélybe hozta. Egyszóval György király gonosztevő, akit legközelebbi rokonai: az orosz czár és a német császár megtagadtak, de addig, míg saját népe itél fölötté, nem kell félni semmitől, mert György király a világ legnépszerűbb uralkodója, aki abba a szerepbe is, amelyet most játszik, azért jutott, mert népe akaratát teljesíti.

Se György király, se családjának egyetlen tagja nem szorult arra, hogy lépéseit titkos rendőrök őrizzék, mert a görög királyi család nem röstelli azt, hogy szabadon mozogjon az utcán, a nép között, mely mindnyájukat szereti és tiszteli, és Athénben szinte már megszokott dolog az, hogy György király vagy családjának valamely tagja helyet foglal a lóvasut utasai között.

Egy napon, amikor fővárosának a szegényebb néposztály által lakott negyedében sétált, irtózatossá jéveszékeltetés útjára ment, majd egy nagyobb csoporttól körülvéve részeg embert látott maga előtt, ki gyermekét bántalmazta. A király keresztültört a kíváncsiak csoportján és kiszabadította embertelen apja kezéből a megkínzott gyermeket. Az ittas ember rá akart rohanni a királyra, de ez megragadta mindkét csuklóját és olyan erővel szorította, hogy meg sem mozdulhatott és addig tartotta, míg az odasiető rendőrök át nem vették. A megleckéztetett ember másnap maga jelent meg a palotában, a király lábai elé vetette magát és esküvel fogadta, hogy soha többé nem iszik és úgy vigyáz gyermekére, mint a szeme világra, ha a király megbocsát neki. A király három havi próbaidőt adott a bűnbánónak és amikor ez a próbaidő leteltével csakugyan megjavult, maga elé hívatta és így szólt hozzá: „Tudakozódtam felőled. Látom, hogy nem a magad hibájából súlyedtel annyira és így azt akarom, hogy új életet kezdj. Menj a postaigazgatóhoz, akitől állást kapsz.“ — És ez az ember most vezető állást foglal el a görög kivátnokok között.

Görögországban számtalan ilyen történet van forgalomban György királyról, ki, amikor trónra lépett, idegen volt a saját népe közt, de kijelentette, hogy erejét ő mindenkor a nép szeretetében fogja keresni. Gyermekai nevelését, Olga királynéval karöltve, György király maga intézte és mind a hármat egyformán kitünően nevelésben részesítette. Egy öreg angol nevelőnője volt a királyi családnak, aki négy év előtt halt meg. A koporsót a király és a hercegek maguk vitték vállukon a sírba, mert György király szerint a legnagyobb tisztelettel tartozik azoknak az ember, akiknek nevelését köszönheti.

— **Csodálatos sziget.** Nem egy pelda volt már rá, hogy vulkanikus erők következtében egy vagy más sziget tűnt föl a tengeren, vagy merült el hirtelen és varatlanul a hullámokba. Sokkal csodálatosabb tüntemény ezeknél a Tonga archipelagushoz tartozó Falcon nevű vulkanikus sziget, mely hol elmerül a tengerben, hol meg előtűnik. Az 1881. évben merült föl először a rejtélyes sziget, mely azóta három különböző nép birtokát képezte. 1889-ben először angolok telepedtek meg a szigeten, melynek felületét pálmák és egyéb délszaki növények borították. Legmagasabb csúcsa ötven méternyire emelkedett a tenger színe fölé. Egy év múlva már csak egy szikla látszott ki a szigetből és úgy látszott, hogy egészen a többi, ugyanazon tengerszorosban lévő elsőlyed vulkanikus szigetek sorsára jut. — Nem egészen úgy történt a dolog. 1892-ben egy francia hadihajó friss zölddel benőtt szigetet talált ugyanazon a helyen, mely meglehetősen magasságban emelkedett a víz színe fölé. 1894-ben a sziget újra és pedig teljesen eltűnt, ezuttal, úgy, hogy helyét már csak a tenger sekélyebb helye jelezte. De ekkor sem tűnt el örökre a rejtélyes sziget. Legutóbb újra felbukkant és most 15 méternyire emelkedik a víz színe fölé. Jelenlegi ura Tonga királyja, ki a harmadszor is föltámadt szigetet, mint a francziák és angolok utóda, elfoglalta.

— **Egy öngyilkos levele a halottkémhez.** Londonban egy német fiatal ember egy szállóban borotvával elmeszette a gégejét és meghalt. Asztalán a következő kedélyes levelet találták, amit ő a halottkém-

hez intézett: „Tisztelt uram! Sajnálom, hogy önt magamhoz kell fárasztanom, de hát ki küzdhet a sors ellen? Így tehát, akár akarom, akár nem, ismeretseget kell önnek kötnöm. Szomorú kötelességem a teljesítést meg akarom kissé könnyíteni és így élettrajzi adataimat ezennel bediktálom. Tehát a nevem Zinke Miksa Gusztáv, Kropfenstadtban születtem, 30 éves vagyok. Eddigél volt pénzem, most már nincs. Ezzel egyszersmind meg van mondva öngyilkosságom oka is. Remélem, hogy megbocsátja nekem az okozott alkalmatlanságot. Tisztelettel Zinke.“

— **Az „Oszály-Sorsjáték.“** Most, hogy a törvényhozás intézkedése folytán a kis lotto eltörlésével hazánkban a nagy előnyök és nyeresi esélyeket nyújtó osztály-sorsjáték fog életbe lépni, igen életrevalónak, hasznosnak és időszerűnek tartjuk az „Oszály-Sorsjáték“ című szaklapnak megjelenését. E lapot, mely mint címe is mutatja, legfőképpen az új osztály-sorsjáték ismertetésének van szentelve, a legkiválóbb szakemberek szerkesztik. Az „Oszály-Sorsjáték“ című lap minden hó 1-ső és 15-ik napján fog megjelenni és hasznos, sőt nélkülözhetetlen utmutatások vezetője lesz mindazoknak, akik az osztály-sorsjáték iránt érdeklődnek. És kell-e mondanunk, hogy ez új intézményünk már a legközelebbi napokban meghonosítatik, a legszelebb köröket fogja érdekelni? Mert az osztály-sorsjátéknak, mely pedig oly hathatós közgazdasági tényező lesz, a lényegébe még oly kevesen hatoltak be nálunk, oly kevesen ismerik annak előnyeit, módzatait, rendszerét, hogy igen hézagpótlónak tekintendő az „Oszály-Sorsjáték“ című szaklap, mely ugy a nagyközönségnek, mint az osztály-sorsjegyek elárúsításával foglalkozóknak az osztály-sorsjátékra vonatkozó minden fölvilágosítást és magyarázatot meg fog adni. Az eláruítók részére, kik szintén tájékozatlannak néznek az új sorsjáték iránt, meg éppen nélkülözhetetlen organum lesz az „Oszály-Sorsjáték“ című szaklap, mely a kis lotto eltörlésével megkárosított eláruítók érdekeinek megóvását is egyik főcéljául tűzte ki. Az „Oszály-Sorsjáték“ cz. lap a felévi huzások ideje alatt naponként, a huzások után 1—2 órával megküldi előfizetőinek az aznap hiteles huzási lajstromot és ezenkívül előfizetői részére kitünően szerkesztett szerkesztői postájában mindennemű fölvilágosítást megad. Végül az „Oszály-Sorsjáték“ cz. lap nélkülözhetővé fog tenni minden más sorsjegy-huzási lap járatását, mert nemcsak az osztály-sorsjáték, hanem valamennyi, nálunk forgalomban levő sorsjegy huzásait pontosan fogja közölni. Az „Oszály-sorsjáték“ cz. lap előfizetési ára a huzási lajstromok naponkénti megküldésével (ami évente körülbelül 50 nap) egész évre 3 frt, felévre 2 frt. Az előfizetési pénz az „Oszály-Sorsjáték“ kiadóhivatalához, Budapest, VI., Teréz-körút 18. sz. a. küldendő.

— **A Magyar Bazár** című legrégebbi és legjobb magyar divatlap, melyet Wohl Janka kitünően szerkeszt, május elsején megjelent száma fényes kiállításra. — bő divat- és szépirodalmi tartalmával méltán megérdemli azt a partolást, melyben a magyar hölgyközönség állandóan részesíti. A Magyar Bazár az egyetlen hazai divatlap, mely havonként 4-szer jelenik meg; előfizetési ára 1/4 évenként csak 2 frt. Megrendelő címe: Magyar Bazár kiadóh. Budapest. Ferenciek tere 3.

Meteorologiai jelentés május 2-től 5-ig.

Nap	Óra	Légnyomás 700+	Hő	Szél iránya és erő- sége	Borulat	Csapadék	Hő napi max. min.
7	59 0	+12 3	W ₁	3	—		
2	58 2	+20 4	N ₂	7 ● 7 3	+22 2 +11 3		
9	58 8	+12 5	—	2 ● 0 6			
7	60 4	+12 4	S ₁	10 ● 0 2			
3	2	59 6	+29 0	S ₂	9 ● 0 7	+20 9 +9 7	
9	60 7	+14 2	NW ₁	10 ● 2 0			
7	61 0	+11 4	—	8	—		
4	2	58 2	+19 6	S ₂	4	— +21 5 +10 1	
9	59 0	+11 8	N ₂	1 ● 1 0			
7	57 2	+10 8	N ₂	10 ● —			
5	2						
9							

Kilátás: Esős idő, később derülés.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. —
Hő C° fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél
E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1—10-ig.
Borulat foka = 1—10-ig. Csapadék mennyisége milli-
méterekben értendő. ● = eső, * = hó, ▲ = jég
△ = dara.

Apróságok.

Jó fiu.

Krispindly urnak elmondják, hogy Szabó Máté házassodik.

— Igen? Nagyon örülök, kiált föl.

Majd hozzátesszi:

— Azaz miért is örülök? Hiszen soha sem bántott!

Leleményes.

Ur: Micsoda cipőt csinált nekem? A jobb lábára való szorít, a bal lábára való meg bő.

Czipész: Hát tessék fölcsereálni.

Szerencsés utat.

Lichtendorf berlini professzorral történt, hogy egy napon délben a klinikáról hazatérve, levét talált asztalán, melyben egy ismeretlen jóbarátja értesíti, hogy felesége, aki eddig is csalta, kedvesével, Spanner báróval, egy óraker elutazik a Rivierára, hogy soha többé férje házába vissza ne térjen. A tanár egyenesen neje szobájába ment, hol megtudta a szobaleánytól, hogy neje kiment a vasúthoz, Spanner báró jött érte. A tanár elővette az óráját. Tizenkét óra. Egykor indul a vonat, tehát még van idő. „Hozzon kocsit“, szolt oda hirtelen a szobaleánynak. Háromnegyed óra múlva már a pályaudvaron volt, hol egy boldog pár foglalt helyet az indulófelben levő vonat egyik első osztályu kocsijában.

— Végre egyedül! tutogta az asszony és megfogta a báró kezét, de a következő pillanatban halálsápadtan látta, hogy kívül a Perronnon megcsalt férje egyenesen a szerelmes pár által elfoglalt kocsit felé közeledik. A jobb kezében tart valamit, de azt a háta mögé rejti, úgy közeledik, talán épp valami gyilkos fegyver az, hogy boszut álljon. A következő perczben a professzor, még mindig háta mögé rejtve jobb kezét, megjelent a kocsit ajtajában:

— Megmásíthatlan szándéka, asszonyom, — e szavakkal fordult remegő, halálsápadt nejehez — hogy házamba többé vissza nem tér?

Az asszony dobogó szívvel állt fel és olyan arccal, melyben elszántság és félelem tükröződött egyszerre, mondta:

— Igen!

— No hát akkor szerencsés utat, szolt hirtelen a professzor és arcza egészen földerült, majd előhuzta jobb kezét, melyet eddig a háta mögé rejtett, virág-csokor volt benne. Engedje meg, hogy ezt bucsuzóul átnyujtsam.

— Ön pedig, báró ur, így szolt az asszony kísérlőjéhez, fogadja köszönetemet. Sohasem fogom önnek azt a barátságot, melyet most velem tett, elfeledni.

Közgazdaság.

A magyar erdélyi szarvasmarha-fajta belterjes tenyésztéséről.

(Folytatás.)

Belterjes állattenyésztés üzese mellett a tenyésztő nincs kitéve gyakori csalatkozásoknak, mivel tenyészetének minden állatját ismeri, tisztában van a tenyésziránnyal, melyet követnie kell, és ha betartja azon általános elfogadott szabályokat, amelyek a belterjes tenyésztésnek alapjai is egyuttal, csak siker koronázhatja törekvéseit.

Tevéd azonban az, ki sablonszerűleg végzi azon feladatokat, amelyek a belterjes tenyésztés körébe esnek.

Ismerem sok tenyésztőt, akik — bár tagadhatlanul értettek is az állattenyésztéshez valamit — soha kellő eredményeket felmutatni nem voltak képesek. Kerestem, kutattam az okot, és az eredménytelenség a sablonszerűsége vezetett. Fejébe vette — és pedig igen sok tenyésztővel esett meg az — a tenyésztő, hogy ő oly egyedeket állít elő — produkál — a magyar fajta szarvasmarhánál, amelyek kiváló példányai lesznek a kitartó izomerő, a jó tejelő képesség, a hízekonyosság, sőt a gyors fejlődésnek is.

Nem tagadom, sikerült is ez egyes egyedeknél, elismerést érdemel a kitartó szorgalom, amelynek alapján létre jöttek eme kiváló egyedek; de létre hozni azt, hogy a tenyészet minden állatja bírja is egyuttal mindazon tulajdonságokat, amelyek fennebb említve lettek, bizony csak jambor ohaj maradt. A magyar fajta szarvasmarha belterjes tenyésztése még nem jelenti azt, hogy minden lehetetlen dolgot követeljünk eme fajtatól. A tenyész-cél lebegjen a tenyésző szeméi előtt; a tenyész-cél az üzleti céllal. Midőn arról van szó, hogy igás állatot (gulyabeli tenyésztésnél) állítson elő, akkor a tenyész-cél csak ez legyen, és nem a hízekonyosság, tejtermelés stb. Joggal mondhatná bárki, hogy jobb a nyugati fajtaknál, illetve azok tenyész-célénél az állattenyésztő gazda kettős célja ér el, tejtermelés mellett igaerőt is szolgáltat az. Igen, csak hogy milyen arányban és minő takarmányozás mellett? A nyugati fajta bő és tápdus takarmányt kíván, e nélkül hamar és gyorsan lesóványodik, mindenféle betegség és járvány iránt fogékony, és igavonásra csak pár évig használható. Tehát fél annyi időt szolgál, mint a magyar erdélyi szarvasmarha fajta.

Hiszen aki, különösen a nagy magyar alföldön, a gulyabeli tenyész-célt látta, és az elért eredményeket megfigyelte, az tökéletesen igazat ad a fennebbi állításoknak. A magyar fajta szarvasmarhának az ily tenyészet mellett őszintén elmondhatjuk, hogy oly kitartó és edzett nemzedékei jönnek létre, amelyeknek párját nem találjuk fel sehol Európában. Hat ahol a belterjes tenyésztés pontosan betartatik!

A sarkadi, mezőhegyesi, zombolyai stb. gulyák, és az erdélyrészi tenyésztők kezeiben lévő anyag milliókat ér meg eme fajta jövődjét illetőleg, és ha továbbra is okoszerűen kezeltek a tenyész-célok, akkor — rövid alatt constans (állandó) jelleget fognak felölteni, az állandó jelleg pedig a belterjes tenyésztésnek elvitathatlan eredménye.

Az állattenyésztőnek, ha kitűzött céljait megvalósítani akarja, állandó jellegű tenyész-célre kell törekednie, szigorú, pártatlan és évenkénti rendszeres mustrálást kell eszközölnie tenyész-céljében, csak a megfelelő állatokat tenyész-céljébe, mivel a belterjes tenyésztés a kifogástalan tenyész-állatok összesége alapján válik kifogástalanná is egyuttal. A tenyész-cél s sikeres eredmény adják az elmaradhatlan elismerést a gazdának.

Sz. V.

(Vége következik.)

Piaci árak.

Nagy Eszék, 1897. május 2.

Buza legjobb	1 véka	1—
" közepeszerű	"	—90
Kétszeres legjobb	1 véka	—80
" közepeszerű	"	—75
Rozs legjobb	"	—80
" közepeszerű	"	—75
Zab legjobb	"	—50
" közepeszerű	"	—45
Kukorica (tengeri)	"	—62
Burgonya	"	—30
Széna legjobb	egy szekér	8—
Szalma legjobb	"	150
Blkkfa 1 köbm. keresztirányú nélkül, 1 m. hosszú	"	350
Cserfa 1 " " " " " " " " " "	1 " " " " " " " " " "	250
Tölgyfa 1 " " " " " " " " " "	1 " " " " " " " " " "	3—
Faszén kemény	egy hektoliter	180
Marhahús	1 kilogramm	—40
Sertésbű	"	—52
Szalonna	"	—72
Disznózsír	"	—80
Vöröshagyma	"	—
Fokhagyma	"	—

Csarnok.

A Laczházy-kastély.

— Irta: Molnár Gyula. —

MÁSODIK RÉSZ.

I.

(Folytatás.)

Talán abban is rejlett a nőkre gyakorolt csodás hatalmanak ereje, hogy nehezen hódolt meg szépségük előtt; udvarias volt mindenki irányában, de bizalmas érzelmeket nem tudott táplálni.

Évekkel ezelőtt, mint fiatal, bohó ember, nagy szerelmet érezve szívében, egész más szemmel nézte a világot, mely előtte rózsaszínben tündöklött a megosztott szerelem zavartalan boldogságában. De a bohó álmok, tündéres ábrándok lassan szétfoszottak az élet rideg prózaizmusa légkörében. A fiatal ember ama terve elé, hogy imádott angyali szépségű leánykáját magáévá teend, óriási akadályok neheztek: a grófné ellentállása, mely felett — és ezt Lőrincz sejtette — diadalmaskodni még a makacs szívóssággal szerető lények sem bírnak.

Sokáig leveleztek egymással a szerelmesek és — egyszer a levelezés abba maradt. Lőrincz levelei felbontatlanul jutottak vissza újra Klotildhoz, ki lassanként arra a tudatra ébredt, hogy Sarolta — talán övéi befolyása alatt — szakította felbe vele az összeköttetéseket.

Aztán időközben Klotild férjhez ment Lőrincz egyik jó barátjához, ki vele szokott volt vadászgatni és ki Torontálmegyében

volt földbirtokos. Az esküvőn szintén részt vett, de az idő óta nem igen jött be Magyarországra, csak még egyszer pár napra atyja halála alkalmával. Mind a két ízben nem találkozott össze Saroltával, noha Lőrincz minden lehetőt elkövetett arra nézve, hogy a leánya tartózkodási helyét kipuhatolhassa.

A fiatal ember, ki valóságos poétikus érzelmeket táplált az ifjú leányka iránt, nagyon szerette, a rajongásig imádta Saroltát. Szíve alig tudta elviselni eleinte azt a gondolatot, hogy Sarolta nem lehet övé. Már az a tudat, hogy nem láthatta viszont, annyira elkészerítette, hogy feltett szándéka az volt, hogy leköszön állásáról és oda hagyja a diplomáciai pályát, mely pedig annyi előnyvel és dicsőséggel kecsegtette. At akarta venni birtokai kezelését és Magyarország politikai életében szándékozott komolyabb részt venni.

Aztán — hogy, hogy nem — még is megmaradt Párisban, hogy hazája külügyeit híven szolgálja és szíve fájdalomra gyógyító irt a párisi élet zajos nyilvánulásaiban keresett. És lehet-e azon csodálkozni, ha lassanként szívét az élet köve teljesen megcsiszolta?...

Szíve megmaradt husdarabnak, de abból az érzelmek kipusztultak — legalább ő azt hitte — és közönyös szenvtelenségével csak annál jobban imponált abban az előkelő társaságban, melyben szórakozást keresett és lelt. A hölgyek éppen azért rajongták őt körül, mert nem egykönnyen hódolt meg előttük és egy ily embert magához fűzni, sok nő szerencséjének tartotta volna.

Ivonne hercegné is azok közé a nők közé tartozott, akik szeretik, ha ünneplik, bálványozzák és imádják a férfiak. Férje, egy öreges, beteges arisztokrata az ő Guise-ektől vette eredetét, kik egykor diadalmas tusákat viva, csaknem Franciaország trónusát foglalták el. Guilambert Hektor herceg azonban az élet harczeit küzdötte át és arról nem tehet, ha abból kőszvényesen, idegesen került ki, mely szervezetét teljesen tönkre tette. És egyszer eszébe jutott, hogy megházasodik, mert garçon-életét már egyhangunak, unalmasnak tartotta és elvett egy fiatal előkelő leányt, ki hozzá ment csak azért, hogy fényes nevet és óriási vagyont kaphasson.

Ez volt Ivonne Herbeslère egyszerű története.

Már az igaz, hogy határozott szépség volt, égszínű kék szemekkel, melyek oly hasonlatosak ahhoz a köhöz, melyet a beárni parasztok „labrador“ néven ismernek. Arcza nyulánk és sötétpiros üde arcszínű, szépen metszett, beszédes ajkakkal, haja arany színű és hullámos, mint Tizián festményein. Volt azonkívül lényében valami csodálatos vonzó hatás, mely azonnal megkapta az embert és lebilincselte.

Mint dús gazdag embernek felesége, korlátlan pénzüsséggel rendelkezett, és mint ügyes nő, ki férje bizalmát bírta, tetszés szerint elégíthette ki minden apró-cseprő vágyait. A legfeltűnőbb öltözékei voltak, teleszórva a vakító brillánsok sokaságával. Excentrikus hajlamu lévén, akár egy színész, rendkívül szerette a férfivilág hódolatát elfogadni.

A pletykához szokott emberek sokat regeáltak kalandjairól, melyeknek látszata ellene vallott, de a beavatottak jól tudták, hogy mindez csak porhintés akar lenni a szemekbe, alapjában véve Ivonne nagyon vallásos és jó lelkületű asszony volt, csak egy

rossz szokása lévén, az, hogy rosszabbnak akarta magát feltüntetni, mint aminő alapjában volt.

Az osztrák-magyar nagykövet bálján ismerkedtek meg Ivonne és Lőrincz. A szép asszonynak legott feltűnt az ifjú ragyogó barnás szépsége és mely érdeklődést táplálva, elhatározta magában, hogy meg fogja hódítani a melankholikus ifjút.

Bizony az nem ment oly könnyen, mint eleinte hitte.

Lőrincz, ki meg hatása alatt volt Sarolta iránt táplált szerelmének, nem tudott a közönséges udvariasság határán túlmenni. Ez pedig mód felett bosszantotta a könnyű diadalokhoz hozzászokott asszonykát, ki halálosan belé szeretett.

Azonban a női szív találekony és a legkomplikáltabb esetekben is oly finoman, hogy az ember észre sem tudja venni, körülhálózza, aztán az összes akadályokat leküzdve, győzelemre viszi fegyvereit bármi áron.

Lőrincz maga sem tudta, hogyan jutott bele a hercegnő kegyeibe. Az tény volt, hogy Páris legszebb asszonyát szerette a szerelem lázas önkívületében.

(Folytatása következik.)

Szerkesztői üzenetek.

K. M., Budapest Szervita-tér. Mint láthatja, eleget tettünk kívánságának.

Polgár, Maros-Vásárhely. A mi olvasó közönségünket kevésbé érdeklik a marostordamegyei helyi érdekű újdonságok.

Színházlátogató, Nagy-Enyed. Bizonyára az illető tudtán kívül történt; ha ismétlődni fog, főlemlitjük lapunk színházi rovatában.

J. K., Abrudbánya. Tudósítása elkésve érkezett, most pedig az egész ügy aktualitását elvesztvén, a közlése fölösleges.

Bányász, Verespatak. Soha jobbkor.
Olvasó, Gyulaférvár. Téved; a kérdéses rendelet már 1895-ben érvényben volt és most is hatályban van. 1868. évi 54. t.-cz.

Virilis, Alvincz. A nyár folyamán aligha, csakis október hó végén.

Választó, Borbánd. Czimezze a képviselőházba, ott bizonyára megkapja.

Előfizető, Kocsárd. Most a „Nagy-Várad”-ba ír.
Olvasó, Vizakna. Legyen belátása szerint; mi ez ügyben már jeleztük álláspontunkat.

X. Y. K., Zalathna. Post festa.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Foulard-selymet 60 krtól 3 frt

35 krig méterenkint, — japáni chinai stb. — a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes HENNEBERG selymet 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, sima, esik, kockázott, mintázott damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázzal stb. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva, mintákat postafordultával küldenek!) HENNEBERG G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyárai ZÜRICHBEN. Svájcban ezimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. (2).

5056—896. tkv.

Hirdetmény.

Kis-Solymos és Magyar-Sulye község telekkönyvi bitrok-szabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, melyek az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI.

törvények a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-czikben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal e felhívással tétetik közzé:

1., hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15 és 17. §-ai alapján, ideértve e §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. évi XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteiket hat hónap alatt, vagyis 1897. évi november hó 6. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2., hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásaikat hat hónap alatt, vagyis 1897. évi november hó 6. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondások többé figyelembe vételni nem fognak;

3., hogy mindazok, akik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönb azok, akik az 1-ső és 2-ik pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján bejegyzését sérelmesnek tartják, e tekintetben felszólásaikat tartalmazó kérvényeiket a telekkönyvisághoz két hónap alatt, vagyis 1897. november hó 6. napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után az átalakításkor közbéjött teves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a hitelesítőbizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetiket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság Nagy-Enyeden, 1897. április 4-én.

Csernátoni Vajda Péter

1104—1—3

kir. járásbíró.

Sz. 17—897. Aj.

Arverési hirdetmény.

A m. kir. kincstár birtokában levő. Alvincz község határában a régi Maros medrében 385. sz. tjkvi 6173—14, 6173—17 és 6173—18 hr. sz. 822 □

öl + 9 h. 643 □ öl + 432 □ öl, összesen tehát 10 hold és 297 □ ölnyi kiterjedésű fűzes eladása iránt a múlt évi november hó 19-én megtartott árverés a kellő eredményre nem vezetvén, a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminisztérium f. évi márczius hó 24-én kelt 97083. számú magas rendelete folytán ezennel újabb árverés hirdetik s e célra határnapul **f. évi május hó 26-ka** tűzetik ki, mely napon d. e. 10 órakor az árverés alólrirt kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében meg fog tartatni.

Kikiáltási ár 1325 frt. A szóbeli árverés megkezdése előtt alulírott kir. pénzügyigazgatósághoz írásbeli ajánlatok is benyújthatók az elnökségnél. Ily ajánlatok 50 krros bélyeggel ellátva, a kikiáltási árnak 10%-ával bánatpénzül terhelve, ajánlattevő által aláírva adandók be s ezekben az ajánlott összeg számokkal és betűkkel világosan kiírandó. Ugyiszintén világosan kiteendő ajánlattevőnek az a nyilatkozata, hogy ő az az árverési feltételeket jól ismeri és magát azoknak aláveti. Az írásbeli zárt ajánlat borítékba teendő és a borítékban ezen hirdetmény ügyszámára való hivatkozás mellett felírandó: „Írásbeli zárt ajánlat az alvinczi kincstári fűzes megvétele tárgyában.” Névaláírás a borítékban nincs megengedve.

A szóbeli árverések részéről bánatpénzül szintén a kikiáltási árnak 10% teendő le. A legtöbbet ígérő bánatpénze visszatartatik, kivél az adás-vevési szerződés felsőbb jóváhagyás fentartásával meg fog köttetni; a többiek bánatpénze azonnal visszaadatik. Az árverésben részt vehetnek mindazok, kik hazai törvényeink szerint szerződéskötésre jogosítvák és kik a kincstárnak bérhátralékkal nem tartoznak. Az ezen árverésre vonatkozó egyéb különös feltételek alulírott pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Nagy-Enyed, 1897. április 28.

Reinbold,
pénzügyigazgató.

1102 1—1

Hidépítéshez
60—70 méteről
TERMÉSKŐ
szükséges a nagyenyedi vagy tövisi állomáshoz szállítva.
Ajánlatok a kiadóhivatalhoz küldendők, hol bővebb felvilágosítás is nyerhető. 1105 1—2

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai,

azelőtt „általános labdaccai” név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdaccai csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna.

Évtizedek óta ezen labdaccai általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszertől készlet nem volna található. Számítalan orvos által ezen labdaccai háziszertől ajánlottak minden oly bajoknak, melyek a **rosz emésztésből** és **székrekedésből** erednek, mint **epe-zavarok, májbajok, kólika, vértulások, aranyér, béltétlenség** s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak **vérszegénység** s abba eredő bajoknak is: így **sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál** stb. Ezen vértisztító labdaccai oly könnyen hatnak, hogy a legesekelebb fájdalmat sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül is beveszemhetők. A számítalan haláiraiból, melyet a labdaccai fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, aki ezen labdaccaikat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen olyan szíves és küldjön nekem ismét 15 tetszet az ön felülmúlhatlan vértisztító labdaccaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdaccaik csodáhatásáért. Maradok teljes tisztelettel
Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Harsche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12 én.
Tekintetes ur!

Isten akarata volt, hogy az ön labdaccaik kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyamban meghaltam olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdaccaik engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdaccai engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, amint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak.
Knific Teréz

Becs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel önnek 60 éves nagyenyém nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórságban, már életét is meguntta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdaccaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.
Legfőbb tisztelettel
Weinzettel Josef

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márczius 27-én
Tekintetes ur!

Alulírott ismételtén kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdaccaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdaccai értéke fölött és azokat, ahol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legnehezebben fogom ajánlani. Ezen haláiraikom tetszes szerinti használására önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel
Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia, 1886. okt. 8.

T. ur! Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdaccaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdaccainak köszönhetem, hogy egy gyomor-bajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdaccai nálam sohasem fognak kifogni s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel
Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdaccai csakis a **Pserhofer J.-féle az „arany birodalmi almához” címzett gyógyszerárban Bécsben, I., Singerstrasse 15. sz. a.** készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdaccait tartalmazó doboz ára **21 kr.** Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, **1 f 05 kr.** kerül; bermentve utánvételi küldésnél **1 f 40 kr.** Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el. Az összeg előbbeni be-küldésenél (mi legjobban postautalványnyal eszközöltetik) bermentes küldéssel együtt: 1 csomag **1 f 25 kr.** 2 csomag **2 f 30 kr.** 3 csomag **3 f 35 kr.** 4 csomag **4 f 40 kr.** 5 csomag **5 f 20 kr.** és 10 csomag **9 f 20 kr.** kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdaccai a legkülönfé-
lébb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében keretik **csakis**
Pserhofer J.-féle vértisztító labdaccaikat követelni és csakis azok tekinthetők
valódiaknak, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névaláirással, fekete
szinben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláirással, vörös színben
van ellátva.

PSERHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Relchsapfel“
Bécs, I., Singerstrasse 15.

Raktárban Budapesten: Török Józsefnél (Király-utca).

Bernhardi alpesi-tő liqueur. **Bernhard W. O.-tól Bregenzben.**

1/4 üveg 2 f 60 kr., 1/2 üveg 1 f 40 kr., 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs gyors és biztos hatású leg-
jobb szer minden köszvényes
és csuszos bajok, u. m.: gerinczagybántalom, tagszaggatás
ischiás, migraine, ideges fogfájás, fofájás, fűszaggatás stb
stb. ellen. 1 f 20 kr

Tannochinin hajkenőcs **Pserhofer J.-től.** Ezek hosszú
sora óta valamennyi hajnövesztő
szer közt orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy ele-
gáns nagy szelenczevel 2 f.

Általános tapasz **Studel tanártól.** Ütés és szurás ál-
tal okozott sebeknél, mérges daganatok-
nál, ujkkakaczi, sebes vagy gyuladt mell vagy más ily baj-
joknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr.
Bermentve 75 kr.

Fiaker-por hurut, rekedtség és köhögés ellen. 1 doboz
35 kr. bermentve 60 kr.

Ferencz-pálinka sóval vagy só nélkül. 1 üveg 70 kr.

Fagybalszam **Pserhofer J.-től.** Sok év óta a fagyos
tagokra és minden idült sebre mint leg-
biztosabb szer elismerve. 1 köcsög 40 kr. Bermentve 65 kr

Utítümedv egy ált. ismert kit. háziszert hurut, rekedtség
göres köhögés stb. ellen. 1 üvegecske 50 kr.
2 üveg bermentve 1 f 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek), megrottott gyomor, rossz
emésztés és mindennemű altesti bajok
ellen kit. háziszert 1 üveg 22 kr., 2 üveg 2 f

Általános tisztító-só **Bultrich A. W.-tól.** Kitűnő házi-
szer a rossz emésztés és minden-
következmenyei, u. m.: fofájás, szedülés, gyomorgöres
gyomorhev, aranyér, dugulás stb. ellen, csomag ára 1 f

Angol csodabalszam egy üveg 50 kr.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a láb-
zadást s az által képződő kel-
lemetlen szagot, open tartja a lábbelit és mint ártalmat-
lan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. bermentve
75 kr.

Golyva-balszam kitűnő szer golyva ellen. 1 üveg 40 kr.
bermentve 65 kr.

„Stoll”-féle Kolapraeparatumok kitűnő szer gyomor- és
belbetegségeknek, az ide-
gek erősítésére. 1 liter Kolachur vagy bor 3 f 1/2 liter
1 f 60 kr. 1/4 liter 85 kr.

Kola-elixir vagy bor üvegekben darabonként 5 f 50 kr.
3 f 1 f 60 kr.

Mia-Poko kitűnő szer egyoldalú fejfájás, fogfájás, rheuma-
tizmus stb. ellen. 1 f.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztr. lapokban
hirdetett összes bel- és külf. gyógyszerészeti különlegességek
raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan
és olcsón megszereszettnek. *Postai megrendések a leggyorsab-
ban eszközöltetnek, ha a pénzüsszeg előre beküldetik; nagyobb
megrendések utánvéttel küldetnek.* Bermentve csakis az eset-
ben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely
esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati
utasítása a Pserhofer J. névaláirással fekete színben és min-
den egyes doboz fedele ugyanazon aláirással vörös színben
van ellátva.